

لبنان جای شعار نیست جای روایت است

«حسرت» همیشه چیز بدی نیست. گاهی حسرت پُردن و حسرت خوردن به انسان‌ها «عمق» می‌دهد. من یکی از حسرت‌های زندگی‌ام این بود که در سال‌های اخیر نتوانستم در بدرفه پیکرهای قهرمانان تاریخ معاصر خودم شرکت کنم؛ مشغولیت در فضای رسانه‌های مجازی و اقتصادی پوشش اخبار به صورت لحظه‌ای باعث می‌شد که همیشه پشت مانیتور باشم و به جای حضور فیزیکی در جمع پرشور و شعور حاملان پیکرها، اخبار و تصاویر آن‌ها را منتشر کنم؛ من برای نبودن در لحظه «اللَّهُمَّ إِنَّا لَتَعْلَمُنَّ وَتُلاَئِخِرُ» که با بغض رهبر آزادگان جهان برای وداع با سفر کرده فرودگاه بغداد همراه بود، حسرت خوردم و اشک ریختم؛ برای نبودن در مراسم‌های تشییع و نبودن در لحظه‌ای که مردم شال و چغیه و دستمالی به سمت تابوت‌ها پرتاب می‌کردند تا تیرگی باشد از شمیم پیکرهای شهیدان مقاومت، در همه این سال‌های اخیر حسرت خوردم؛ من برای نبودن در تشییع پیکرهای مطهر سیدان مقاومت و لحظه‌ای که روزنده حزب‌الله دست مصنوعی‌اش را پرتاب کرد و لحظه‌ای که جوان همراه تابوت، دست مصنوعی را بوسید و بر سر گذاشت و متبرک کرد، حسرت خوردم و اشک ریختم.

ادامه در صفحه ۱۵

از تاجرو نیز شی‌کسپیر تا صحن سازمان ملل

شاید هیچ چیز مانند نطق چند شب گذشته نتانیا‌هو در صحن مجمع عمومی سازمان ملل نمی‌توانست پرده را از یکی از کهن‌ترین و پایدارترین منطق‌های حذف سیاسی کنار بزند. سخنان وی یادآور استعاره‌ای شد برخاسته از نمایشنامه «تاجر ونیزی» شکسپیر؛ «سیاست شایلاکی». شاه‌رخ مسکوب آنگاه که خبر مصادره ۵۳ هکتار زمین در شرق اورشلیم را در میان مذاکرات صلح اسلو ثبت کرد، سیراغ شایلاک رفت؛ رباخوار یهودی در نمایشنامه تاجر ونیزی شکسپیر که قراردادش را نه با اعداد و اوراق، بلکه با گوشت بدن بدهکار برابر می‌کرد. شایلاک در دادگاه آنتونیوی مسیحی که به دلیل بیماری رفیقش ناچار به گرفتن ربا از شایلاک بوده؛ با بی‌رحمی حیرت‌آوری به حضیض رسیدن انسانیت را به نمایش می‌گذارد و می‌گوید: «این سند به من اختیار می‌دهد که یک پوند گوشت خوب و سالم از بدن بدهکارم ببرم»، «حتی اگر تمام ونیز در برابر من بایستد من (گوشت تن آنتونیو) حقم را خواهم گرفت» و در همین حین اطمینان می‌بخشد که «این آخرین فشار است»؛ اما تماشاگر می‌داند پایان این فشار هرگز نمی‌رسد. نتانیا‌هو با توجیه امنیت و بقا همین منطق را بازآفرینی کرد.

ادامه در صفحه ۱۴

شکست منطق تحمیل به رهبری

بیانات رهبر معظم انقلاب خطاب به مردم ایران که حاوی توضیحات استدلالی درباره اهمیت غنی‌سازی هسته‌ای و چرایی عدم مذاکره با آمریکای بدعهد بود، یک نکته پشت پرده را نمایان ساخت. آن هم اینکه اگر ایشان با یک امر مخالفت اصولی داشته باشند، هیچ فرد و جایگاهی امکان تحمیل به ایشان را ندارد. جریان در شش ماه اخیر تلاش داشت برای تخریب دولت مستقر، همکاری رهبر معظم انقلاب با رئیس‌جمهور و برخی اقدامات مانند مذاکرات عمان را تحمیل به ایشان معرفی کند. برخی از ایشان که توان هضم علت چنین تصمیم‌هایی را نداشتند، آن را به مسئله تحمیل احاله دادند. یکی از شاخص‌ترین تندروهای این جریان گفته بود «به علی (ع) تحمیل شد این که سید علی است». برخی دیگر نیز شبیه نبود رهبری در رأس ساختار تصمیم‌گیری را مطرح کرده بودند. فردی مهم‌تر از این جریان نیز این فرضیه را مطرح کرده بود که موسای قوم به طور رفته و ملت گوساله‌پرست شده‌اند. در واقع سعی داشتند بگویند آنچه در مسائل اساسی کشور رخ می‌دهد یا بدون حضور و نظر رهبری تصمیم‌گیری می‌شود یا به ایشان تحمیل می‌گردد. همین جماعت در پایان سال قبل می‌گفتند که فرماندهان نظامی کشور دیپلمات شده‌اند و برای همین به رژیم صهیونی حمله نمی‌کنند.

ادامه در صفحه ۱۴

ماجرای اسنپ‌بک درس‌های سیاسی فراوانی داشت؛ حال سؤال مهم این است چطور می‌توان از رابطه با چین و روسیه منافع ملی را حداکثری کرد

شکست منطق شرق‌ستیزها

دعوی جلیلی - روحانی آخرین چیزی است
که کشور الان به آن نیاز دارد؛ اما باید از دل
افتضاح برجام ایده مقاومت ملی را بازسازی کرد

نه به بن بست‌سازان

فهرست کتاب‌های ممنوعه در امارت به روزرسانی شد

امیرخانی، شجاعی و... در لیست سیاه طالبان

سید علی میرفتاح این بار صحنه احترام امیرحسین زارع به پرچم را نقاشی کرد

کشتی‌گیران جلوی توطئه تضعیف هویت ملی را گرفتند

رئیس نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها در نشست خبری مطرح کرد

طلاق زوج‌های دانشجویی کمتر از ۶ درصد

سایه‌وروشن یک مصوبه زیرت‌ه‌بین «فرهختگان»

پیش‌دبستانی در دسترس همه نیست

سرپرست معاونت علوم، مهندسی و کشاورزی دانشگاه آزاد در گفت‌وگو با «فرهختگان»:

دانشجویی که دست به آچار نشود، مهندس نمی‌شود